

**Ni Jane McBride**

Gibase sa usa ka tinuod nga istorya

“*Managbuhay sa matarung*” (2 Mga Taga-Corinto 13:7).

“Nagkinahanglan ko nimo nga mobantay sa imong Nigsoon,” miingon si Mama. “Ang imong papa ug ako manglakaw sa pagtabang og tawo nga dunay sakit.”

Mihangad ko gikan sa pagpanihig sa salog sa among gamay nga balay ug miyango. Si Mama ang presidente sa Relief Society, ug sa kasagaran molakaw aron mamisita og mga sister sa among ward.

“Salamat, Arlyn,” miingon si Mama, nga mihalok sa ibabaw sa akong ulo. “Tulog si John. Ug naay himoonon og pan nga gipatubo diha sa estante. Palihug ayaw kini hikapa.”

Mitan-aw ko lahus sa pultahan samtang siya ug si Papa misakay sa karwahe subay sa among abugon nga dalan. Gibati nako ang garbo nga si Mama misalig nako.

Samtang nanilhig ko sa kusina, mihunong ko sa pagtan-aw sa himoonon og pan. Naghinam-hinam ko nga maluto na ni Mama kini karong gabii. Sa kasagaran kaunon namo ang bag-ong pan nga butangan og hini-mo nga palaman. Apan nahutdan na mi og palaman tulo ka bulan nang milabay.

Palaman! Tungod niana nga hunahuna gigutom na hinuon ko og tam-is. Mihangad ko sa garapon sa asukar, ibabaw sa kabinet. Nasayud kong ghipos kini ni Mama para makahimo og dugang nga palaman.

Apan sa pagsige nako og hunahuna mahitungod sa asukar, mas nagutom noon ko’g samot. Sa katapusan, gibira nako ang usa ka lingkuranan ngadto sa estante ug mikab-ot. Ang akong mga tudlo igo lang gyud nga nakahikap sa garapon sa asukar. Gibira nako kini paduol sa ngilit sa kabinet. . . .

Ug ang garapon natukwang gikan sa kabinet! Gisulayan nako kini sa pagsalo, apan natagak kini uban sa lanog nga pagkahagsa didto gayud sa tunga sa himoonon og pan. Ang asukar nagkatag didto sa tibuok himoonon og pan ug sa estante ug sa salog.

“Oh dili!” Nakasinggit ko. Tungod niadto nakamata ang akong manghod nga lalaki. Nagsugod siya sa paghilak. *Gusto* usab kong mohilak. Unsay ikasulti ni Mama mahitungod niini nga nagkatag?



Human nga akong napahilom si John, gibuhay nako ang tanan sa pagpanangtang sa asukar. Gikuha nako ang garapon gikan sa harina ug gihugasan kini. Gitrapohan nako ang asukal gikan sa estante ug sa salog. Apan wala koy mahimo sa pagtangtang sa asukar gikan sa harina.

Naghunahuna ko sa pagbutang og balik sa garapon balik sa kabinet. Tingali dili makamatngon si Mama nga wala na kini sulod. Apan nasayud kong dili kana eksakto. Mao nga gibutang nako ang garapon sa lamesa ug naghulat nga mauli si Mama ug si Papa.

Dihang nauli na sila, namatikdan dayon ni Mama ang garapon sa asukar.

Miginhawa ko og lawom. “Gusto lang gyud kong motilaw og gamay sa asukar. Apan akong natagak ang garapon gikan sa kabinet. Gisulayan nako kini sa paglimpyo, apan dili nako kini matangtang gikan sa himoonon og pan.” Ang mga pulong nalitok samtang nagduko ko.

Hilom si Mama sulod sa minutos.

“Pasayloa ko,” mihagawhaw ko.

Nanghupaw si Mama. “Ah, tingali ang pan karong gabii mas labaw ka tam-is,” miingon siya. Mihangad ko. Mipahiyom siya nako og gamay. “Salamat sa imong pagsulti kanamo sa nahitabo.”

Samtang nangaon kami sa inasukaran nga pan niadtong gabhiona, si Mama ug Papa ug ako naghigot mahitungod sa pagkamatarung [pagkamatinuoron].

“Kitang tanan makahimo og daghang sayop sa kinabuhi,” miingon si Papa. “Apan kon magmatinuoron kita ug maningkamot sa paghinulsol, ang Langitnong Amahan ug si Jesus malipay. Kanunay kitang mapanalingnan sa pagkamatinuoron—bisan og lisud man kini sa sinugdanan.”

Naguol gihapon ko nga akong nayabo ang asukal. Nahibalo kong tingali wala kami igong palaman niining tuiga tungod sa akong sayop. Apan nalipay ko nga gisulti nako ang tinuod. Tam-is kadto nga pagbati nga dili ikahatag sa bisan unsang gidaghanon nga asukar. ●

*Ang tagsulat nagpuyo sa Colorado, USA.*

# Matam-is nga Pagkamatarung [Pagkamatinuoron]

GIHULAGWAY NI SARAH GRAMELSPACHER



“Ang pagtuman sa balaang mga sugo magdala og panalangin, kanunay! Ang pagsupak sa balaang mga sugo makawala sa mga panalangin, kanunay!”

Presidente Russell M. Nelson, “*Ipakita ang Inyong Pagtuo*,” *Liahona*, Mayo 2014, 30.